

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201340
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5819201340.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov; matky: Mgr. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, P., právne zastúpenej: Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, Žilina, IČO: 36 421 910 a otca: E. C. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. E. XXX/XX, E., právne zastúpeného: JUDr. Lenka Maďarová, advokátka, so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 42 068 452, v konaní o návrhu matky o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/39/2019-88 zo dňa 21. augusta 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého C. C. do osobnej starostlivosti matky. Styk otca s maloletým C. neupravil. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého C. sumou 50,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať len do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/127/2019 alebo do právoplatného skončenia konania vo veci samej o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 21P/232/2019, a to toho konania, ktoré bude právoplatne skončené skôr.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Poukázal na to, že za daného stavu boli osvedčené také skutočnosti, ktoré odôvodňovali naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania v zmysle návrhu navrhovateľky. Podľa súdu prvej inštancie zo samotného návrhu, ako aj zo správy kolízneho opatrovníka, vyplýva, že maloleté dieťa sa už v súčasnosti nachádza v osobnej starostlivosti matky. Nariadenie neodkladného opatrenia preto nebude mať na maloleté dieťa žiadny negatívny vplyv spojený so zmenou prostredia. Maloletý C. má 13 mesiacov. Z hľadiska vývoja dieťaťa sa preto nachádza v prechode medzi dojčateľom a batolaťom. Stále je vo veku, keď je mu matka (v zmysle biologickom) tou najdôležitejšou osobou v jeho živote, ku ktorej sa upína s väčšinou svojich potrieb. Podľa súdu prvej inštancie dieťa v tomto veku si vyžaduje sústavnú osobnú starostlivosť. Poukázal na to, že dieťa strávilo veľkú časť mesiaca júl 2019 v osobnej starostlivosti matky, z lekárskej správy MUDr. G. G., reumatológa, ale aj zo správy kolízneho opatrovníka, vyplýva, že matka je schopná sa o maloleté dieťa osobne riadne starať, a pokiaľ otec tvrdí opak, tak účelovo zavádza. Ďalej dôvodil, že z vyjadrenia navrhovateľky z 30.07.2019 vyplýva, že sa musela od manžela počas svojej hospitalizácie v nemocnici, ktorá trvala od marca do júna 2019, výslovne a naliehavo dožadovať informácií, fotografií a videí maloletého dieťaťa. Po prepustení

z nemocnice jej manžel a jeho rodina neumožnili vstup do domácnosti manželov, nachádzajúcej sa v rodičovskom dome manžela. Z uvedeného dôvodu jej bol znemožňovaný aj styk s maloletým dieťaťom. Z komunikácie matky a priateľky otca vyplynulo, že v čase, keď mal mať otec dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, bol mimo domova a maloleté dieťa zveril svojej sestre. Z listín, ktoré sú súčasťou spisu, nie je zrejмый fakt, že by otec akýmkoľvek spôsobom upravil svoj životný štýl potrebám maloletého dieťaťa, a preto maloleté dieťa často necháva v opatere svojich rodičov alebo súrodencov. Naproti tomu matka je na rodičovskej dovolenke, vie sa maloletému dieťaťu venovať sústavne počas celého dňa. Tvrdenia uvádzané navrhovateľkou v samotnom návrhu týkajúce sa toho, že otec má priateľku, s ktorou trávi voľný čas, že matke klamal a nedvíha jej telefón, považuje súd pre rozhodnutie v tejto veci za irelevantné. Naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov videl súd prvej inštancie v tom, že na základe predošlého správania otca a jeho rodiny existuje riziko, že v prípade ak by matka maloleté dieťa odovzdala otcovi, nebude neskôr matke opäť odovzdané, čo by narušilo istotu, stabilitu a bezpečnosť prostredia, ktoré si dieťa vo veku jedného roka vyžaduje a mohlo by byť oddelené od matky. Súd prvej inštancie styk otca s maloletým dieťaťom neupravoval. Poukázal na to, že je na dohode rodičov, aby sa tak, ako to niekoľkokrát už dokázali, dohodli na styku otca s maloletým dieťaťom. Podľa súdu prvej inštancie obidvaja rodičia majú právo na styk so svojim maloletým dieťaťom a prípadné odmietnutie rodiča, ktorý má dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, umožniť druhému rodičovi styk s dieťaťom, môže mať v konečnom dôsledku dopad na to, akým spôsobom bude rozhodnuté o osobnej starostlivosti a styku v prebiehajúcich konaniach. Okrem toho rozhodol aj o povinnosti otca platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 50,- eur mesačne, keďže neodkladným opatrením môže súd zaviazat' rodiča len k plateniu výživného v nevyhnutnej miere. Návrhu navrhovateľky súd prvej inštancie preto v plnej miere nevyhovet, nakoľko navrhovanú sumu 200,- eur nebolo možné pri súčasných potrebách maloletého dieťaťa považovať za výživné, ktoré by spĺňalo charakter nevyhnutnosti. Súd prvej inštancie však určil vyššie výživné ako 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, nakoľko musel prihliadnuť na skutočnosť, že otcova schopnosť zárobku nebola narodením maloletého dieťaťa nijako obmedzená, jeho životný štýl sa zásadne nezmenil, naproti tomu príjmy matky v súčasnosti pozostávajú len z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa.

3. Proti uvedenému uzneseniu otec (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v časti I. výrokovej vety a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné konanie a rozhodnutie, resp., aby alternatívne rozhodol, že mení uznesenie súdu prvej inštancie v časti I. výrokovej vety tak, že maloleté dieťa sa zverí do osobnej starostlivosti otca a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, príp., aby rozhodol tak, že maloleté dieťa sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a to matky počas 7 dní nepretržite každý páry týždeň od pondelka od 18.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 18.00 hod. s tým, že otec maloletého C. odovzdá matke v bydlisku matky a matka je povinná odovzdat' maloletého C. otcovi v posledný deň realizovaného styku v bydlisku otca; otca počas 7 dní nepretržite každý nepáry týždeň od pondelka od 18.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 18.00 hod. s tým, že matka maloletého C. odovzdá otcovi v bydlisku otca a otec je povinný odovzdat' maloletého C. matke v posledný deň realizovaného styku v bydlisku matky, pričom výživné počas striedavej osobnej starostlivosti o maloletého C. neurčuje. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na to, že zverenie maloletého dieťaťa nie je v jeho najlepšom záujme. Zdravotný stav neumožňuje matke osobnú starostlivosť o maloletého C., pričom táto zneužíva svoje postavenie v neprospech maloletého C., nakoľko mu odmieta realizovať styk s maloletým C., keď nerešpektuje dohody, čoho dôsledkom je, že môže byť s maloletým dieťaťom len vtedy, kedy určí matka a za ňou určených podmienok. Uviedol, že súd prvej inštancie predložené dôkazy nevykonal dôsledne a dostatočne, keď konštatoval, že zdravotný stav matky je stabilizovaný s poukazom na lekársku správu MUDr. G. G.. V uvedenej lekárskej správe sa totiž uvádza: „V čase jej plánovanej chirurgickej liečby bude potrebné, aby matka vopred dohodla dočasnú náhradnú starostlivosť o dieťa až na dobu niekoľkých týždňov.“ Podľa otca z uvedeného vyplýva, že počas hospitalizácie matky, ktorá je plánovaná na niekoľko týždňov, maloleté dieťa nemôže byť v jej osobnej starostlivosti po dobu niekoľkých týždňov. Zároveň podotkol, že posledná hospitalizácia trvala takmer 4 mesiace, a preto je nevyhnutné a v záujme maloletého dieťaťa zverit' toto dieťa do jeho starostlivosti. Uviedol tiež, že osobná starostlivosť o tak malé dieťa je psychicky aj fyzicky vyčerpávajúca a určite nie je prospešná z hľadiska zdravotného stavu matky, ktorý vyžaduje ďalší chirurgický zákrok a ďalšiu liečbu. Maloleté dieťa pritom nemá dostatočne vyvinutú imunitu, preto potrebuje byť v kludnom stabilnom prostredí, ktoré mu umožní riadnu imunitu si vybudovať. Zároveň uviedol, že matka podceňuje starostlivosť o dieťa

a nemá v mieste bydliska širokú rodinu, keďže nemá rodičov a ani starých rodičov. Ďalej dôvodil, že matkou uvádzané tvrdenia, že odišla z spoločnej domácnosti po vzájomných nezhodách, je klamstvom, keďže medzi nimi neexistovali nezhody. Matka maloletého C. sa od jeho pôrodu úplne zmenila, keďže nemá záujem o nič a dokonca ani o maloleté dieťa a jej hospitalizácia tento stav ešte znásobila. Samotná matka si musela vymyslieť nejaký pútavý príbeh, aby presvedčila súd o tom, aká je úžasná matka a skutočnosť, že sa o maloleté dieťa nestarala od pôrodu, že odišla zo spoločnej domácnosti v tajnosti a bez vysvetlenia, by bola nepochopiteľná. Nemá žiadnu známosť a s danou osobou komunikoval len preto, že sa potreboval niekomu vyrozprávať z toho, že nerozumie svojej manželke. S dieťaťom bol nepretržite od pôrodu. Konštatovanie kolíznej opatrovníčky ohľadne zdravotného stavu dieťaťa pokladá za účelové a v rozpore s realitou, keďže po návšteve kolízneho opatrovníka bol maloletý C. na pohotovosti v Trstenej vyšetrený, hoci kolízna opatrovníčka uviedla, že maloletý C. je zdravý. Ďalej namietal, že na základe správania matky vznikla nevyhnutná potreba upraviť styk otca s maloletým dieťaťom, hoci je pravdou, že maloletého C. si v mesiaci júl 2019 odovzdávali na základe vzájomnej dohody. Odo dňa vydania rozhodnutia sa zmenilo správanie matky, pokiaľ ide o realizáciu styku, keďže matka nadobudla pocit, že maloletý C. je len jej a zaviedla také maniere, že ho každý deň prekvapuje. Maloletého C. môže vidieť len v jej prítomnosti na pár hodín a len, keď jej to vyhovuje.

4. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca tak, že otec nemá vytvorené podmienky na to, aby sa venoval opatere 14-mesačného dieťaťa, a to s poukazom na všetky doterajšie skutočnosti uvedené vo vyjadreniach matky založené v súdnom spise. Otcovi nebráni v stretávaní sa s maloletým, nakoľko otec maloletého C. navštevuje v jej domácnosti v P., kde má dieťa vytvorené zázemie a celodennú opateru matky, k čomu predložila dohody rodičov z 30.08.2019, 05.09.2019, 07.09.2019, 14.09.2019, 18.09.2019. Ohľadne námietky otca, že táto nie je schopná po zdravotnej stránke starať sa o maloleté dieťa, uviedla, že uvedené sa nezakladá na pravde, k čomu priložila potvrdenie všeobecného lekára matky, ako aj odborného lekára - reumatológa. Uviedla tiež, že trvalý pobyt v spoločnom bydlisku rodičov nebol zrušený na žiadosť matky, ale vlastníckmi nehnuteľnosťami, teda rodičmi otca maloletého dieťaťa. K námietkam otca ohľadne tendenčného právneho zastúpenia matky advokátkou JUDr. Slovíkovou táto uviedla, že ako právna zástupkyňa bola ustanovená rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 12.07.2019 a do toho času rodičov maloletého dieťaťa nepoznala. Uviedla, že je pravdou, že otec maloletého dieťaťa má prevádzku vo vedľajšej budove pri sídle jej advokátskej kancelárie, čo zistila z dokladov poskytnutých zo spisu, ale osobne sa do času rozvodového konania nepoznali. V prílohe podania boli súdu doručené dohody rodičov z mesiaca september 2019, potvrdenie MUDr. S. T., lekárska správa MUDr. G. G., potvrdenie Obce E., osobné vyjadrenie matky a rozhodnutie Centra právnej pomoci.

5. K podanému vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa otec ani kolízny opatrovník nevyjadrili.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v bližších podrobnostiach naň poukazuje aj odvolací súd (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Odvolacie námietky otca dieťaťa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

9. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

10. Neodkladné opatrenie je mimoriadnym inštitútom a môže byť nariadené iba vtedy, ak sú naplnené predpoklady ustanovené zákonom. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené. Existenciu tejto potreby dočasnej úpravy bude preto možné posúdiť iba pri znalosti konkrétnych okolností danej veci. Neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov

a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania. Nevyhnutnou podmienkou aplikácie tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. Obzvlášť v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti (§ 111 CMP) je potrebné starostlivo posúdiť, či sú splnené, resp. osvedčené podmienky stanovené zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia. V predmetných konaniach je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 CMP, a to aj za situácie ich zjavného rozporu so záujmami jeho rodičov, pretože sleduje záujem na zdravom fyzickom a psychosociálnom vývoji maloletého dieťaťa.

11. Neodkladné opatrenie je len dočasným opatrením, ktoré neprejudikuje výsledok konania pred súdom vo veci samej, preto je potrebné odlíšiť povahu neodkladného opatrenia od definitívnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Obzvlášť v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je potrebné starostlivo posúdiť, či sú splnené, resp. osvedčené podmienky stanovené zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o existencii dôvodov na dočasnú úpravu pomerov k maloletému dieťaťu. Z doterajšieho priebehu konania nepochybne vyplynula dočasná potreba úpravy starostlivosti o maloletého, nakoľko rodičia sa o nej nevedia dohodnúť, nevedia spolu adekvátne komunikovať, hoci matka otcovi nebráni v stretávaní sa s maloletým, nakoľko otec maloletého C. navštevuje v domácnosti matky v P., čo je zrejme aj z predložených dohôd rodičov z mesiaca september 2019.

13. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, maloletý býva s matkou, v ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Neobstojí argumentácia otca o tom, že matka po zdravotnej a psychickej stránke nie je schopná starať sa v danom čase o maloleté dieťa, keďže z predloženého lekárskeho potvrdenia všeobecného lekára MUDr. S. T. zo dňa 20.09.2019 bolo dostatočne osvedčené, že matka nebola v minulosti a ani v súčasnosti liečená psychiatrom a zo zdravotného hľadiska nevyžaduje liečbu psychiatrom, psychológom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd považuje dočasné zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti matky za dôvodné, zohľadňujúce ako prvoradé hľadisko záujem maloletého dieťaťa. V konaní vo veci samej okresný súd vykoná dokazovanie a posúdi všetky okolnosti potrebné na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočností tvrdných matkou a otcom maloletého dieťaťa, v rámci ktorého sa podrobne preskúmajú skutočnosti potrebné pre definitívne rozhodnutie o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, či už zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov alebo do starostlivosti jedného z rodičov. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nakoľko pre takéto rozhodnutie je potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu presahujúcom možnosti dokazovania v konaní o neodkladnom opatrení. Okrem toho, z vyjadrení oboch rodičov je zrejme, že spolu nedokážu bezproblémovo komunikovať, avšak v prípade striedavej starostlivosti je komunikácia nevyhnutným predpokladom pre jej úspešnú realizáciu.

14. Pokiaľ otec v rámci svojich odvolacích námietok argumentoval tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutočného stavu veci, je potrebné uviesť, že podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. V štádiu nariadenia neodkladného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie vo vlastnom zmysle slova, ktoré bude vykonané v základnom konaní pred rozhodnutím vo veci samej. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd vychádza z tvrdení účastníkov (uvedených v návrhoch, opravných prostriedkoch) a listín, ktoré sú súčasťou spisu. Pri prijímaní takéhoto opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. Súd nemôže vopred neodkladným opatrením prejudikovať meritorne rozhodnutie vo veci samej. V danom prípade sa súd prvej inštancie dôsledne uvedenými kritériami riadil.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko v prípade odvolaním napadnutého uznesenia nejde o konečné rozhodnutie vo veci. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v rámci rozhodovania prvoinštančného súdu vo veci samej.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)